

jeg en Deputation fra Beboerne i vedkommende Skoledistrikt, som kom paa samtlige Skoledistriktets Beboeres Vegne. Nu maa de Herrer vide, at det var stærkt bevægede politiske Tider. Disse Mænd, som præsenterede sig for mig som Beboerne af Skoledistriktet, udtalte, for at jeg skulde være klar over Situationen: Vi ere ivrige Venstremænd, det er hele vort Sogn, og den Mand, der er indstillet, er en ivrig Venstremand, som vi sætte stor Pris paa i Politikken, men han passer ikke sin Skole, fordi han passer Politikken for ivrigt, og da vi hellere ville have en dygtig Lærer for vore Børn end en dygtig Politiker, bede vi os fritagne for at faa ham. Det var, som sagt, en Bøn, som kom fra samtlige Beboere i Skoledistriktet. Da det nu var saadan, at det andet paa Indstillingen ikke var videre godt, skrev jeg til Sogneraadet og bad dem om at give en ny Indstilling. Det vilde Sogneraadet ikke, og saa sendte jeg Sagen til Ministeriet, og Ministeriet skrev til mig med Anmodning om selv at vælge en Mand. Jeg valgte da en, men jeg vil dog sige, at omendskønt jeg er Højremand, valgte jeg en ivrig Venstremand. Man har været overordentlig veltilfreds med ham, og det er gaaet særlig godt derovre, der har ingen Klager været derovre fra. Det var det første Tilfælde. I det andet Tilfælde var jeg i et Ærinde bleven sendt til det Sogn, hvor der var Embede ledigt, og der kom en Deputation til mig og bad om, at jeg skulde vælge den Hjælpeleærer, der havde været der i 3 Aar, ham vilde man gerne have. „Det skal jeg gerne gøre“, sagde jeg, „men gør mig den Tjeneste, naar I indstille ham, saa ikke at indstille 2 ved Siden af ham, som slet ikke kunne bruges, man maa nok kunne finde blandt Ansøgerne 2, som kunne indstilles ved Siden af ham.“ Saa fik jeg Indstillingen, og mellem Ansøgerne havde de indstillet en Mand, som for nylig var bleven afskediget fra sit Embede, fordi han havde mishandlet Børnene. Det var sket, mens jeg var her i Kjøbenhavn paa Rigsdagen, og Indstillingen var saa sendt ud, uden at denne Ansøgning var taget fra. Den Indstilling kunde jeg da ikke godt bruge, og saa skrev jeg tilbage, og bad om en ny Indstilling i Overensstemmelse med tidligere Udtalelser. Jeg fik da en ny Indstilling, hvor de havde indstillet to ordentlige Mænd ved Siden af deres tidligere først indstillede, og det blev saa den Mand, de ønskede, der blev valgt. Der have vi altsaa den store Kontrovers,

der har været mellem mig og Sogneraadene i det Stift, hvor jeg har været i 10 Aar, og det synes da ikke at tale for, at jeg har særlig til Hensigt at træde Befolkningen for nær.

Naar jeg nu kommer til Spørgsmaalet, der er fremdraget her, vil jeg gøre opmærksom paa, at her er Forholdet dette, at efter Seminarielovens § 13 var ingen af de 3 Ansøgere berettiget til Ansættelse. Det var ikke saaledes, at der kun var en, der var uskikket, men ingen af dem havde efter denne klare Lovbestemmelse Ret til Ansættelse. Jeg skal indrømme, at Sagen kunde være ordnet paa den Maade, at man havde konstitueret den ene til Aaret var udløbet, saa kunde han være bleven fast udnævnt. Jeg udtalte før, at jeg selv havde for mit Vedkommende stor Lyst til at ordne Sagen paa den Maade, og jeg anmodede Amtmanden om at forhandle med Sogneraadet derom. Der er blevet sagt: Hvorfor anmodede jeg Amtmanden derom. Ja, jeg fortryder næsten, at jeg ikke selv rejste op til Ty og forhandlede med Sogneraadet, for saa tænker jeg nok, at vi vare blevne enige. Men jeg ved med mig selv, at jeg kan med god Samvittighed sige, at jeg har gjort mit bedste for at respektere Befolkningens Ret, og jeg kan henvise til det ærede Medlem, som havde Ordet — det var vistnok det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) — til, at Amtmanden havde skrevet til mig. Jeg behøver vel ikke at oplæse dette Brev, efter at jeg for et Øjeblik siden har vist det ærede Medlem Brevets Indhold. Jeg har altsaa handlet i god Tro, naar jeg mente, at naar jeg valgte den Mand, som blev valgt, var denne Sag vel ordnet. Det var nu med Hensyn til min personlige Stilling til Sagen, og det vil maaske klare lidt den Udtalelse, som jeg fremsatte før, at jeg under ingen Omstændighed vil være med til at berøve Beboerne deres Indflydelse paa Besættelsen af Lærerembederne. Jeg sætter selv Pris paa at kunne vælge Lærere for mine Børn, og jeg kan saa overmaade godt forstaa, at Befolkningen ogsaa sætter Pris derpaa, og jeg vil sige rent ud, at en Lov, hvorved man fratog Beboerne denne Ret, vilde jeg ikke gaa ind paa.

Jeg mener nu heller ikke, at det virkelig staar saa slemt, som man har fremstillet det, med Ministeriets Fortolkning. Jeg har ganske vist brugt det Udtryk, at det foreliggende Lovforslag indeholdt en Kodifikation af den Fortolkning, Ministeriet har fulgt. Men de Herrer ville jo alle sammen